

вай, . . . по отбивай, недоплащай; не са
кълни на кадѣйница . . . вѣрса и са за-
клевай час-почасъ прѣдъ мющерѣ-та за
кѹпило-то на стока-та.

И. 4. Едно-то е грѣхъ а друго-то
го кажѣтъ гюнахъ, ала и дѣѣ-тѣ сѣ на-
шанска тѣрговщина.

В. 5. Свикватса спомощници за да
составѣтъ Бѣагарскѣ матѣж. — Да е
печена патка да видишь надхвата.

С. 6. Молятиса чорбаджи Никола,
аманъ братко пѹсни ми вола. —
— абе! какъ шѣ го пѹснѣ,
махайса да та не люснѣ. —
изврѣка ере на двора . . .

— Не дѣй сега има хора . . . ела отве-
черѣ . . . ами добро ли е ере-то.

Ч. 7. На Дрѣнскій чорбаджій зана-
сѣтъ едно прасе, пакъ той ище и на
прасе-то майка мѹ, ако ли не, ще над-
пише на онѣгози сирѣмаха вергѣж-тѣ.

И. 8. Оѣ ѣзѣ къ вѣмѹ глаголетѣ
Господѣ, ѣ разсѹждѹ междѹ обѣчатѣмѹ
сѣлнымѹ ѣ немощнымѹ. Сѣлмѣже реврѣ
своѣми порѣчете, ѣ рѣги вѣшими бодѣте,
ѣ все немощное ѣврѣчете дѣндеже ѣжде-